

Nieuwsbrief STAB OGR Updates - Nummer 01, 2012

Nummer 1, 2012

Redactie: mr. G.A. Keus, mr. J.K. van de Poel, mr. ir. O.W.J.M. Scholte, mr. R. Veenhof en bc. K-RMT P.A.H.M. Willems.

INHOUDSOPGAVE

Rechtbank

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBSHE:2011:BU9737](#) 30-12-2011

Eindhoven, voorbereidingsbesluit

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBUTR:2011:BV1288](#) 15-12-2011

Veenendaal

Raad van State

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BV1162](#) 18-01-2012

GS Noord-Holland

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BV0588](#) 11-01-2012

GS Gelderland

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BV0107](#) 04-01-2012

Gedeputeerde Staten Utrecht

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BU8856](#) 21-12-2011

Haaren/belanghebbende planschade

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BU7874](#) 14-12-2011

GS Drenthe

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BU6314](#) 30-11-2011

Maasdonk/planschade

Uitspraken zonder ECLI

[Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State](#) 04-01-2012

minister van Infrastructuur en Milieu

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

GS Noord-Holland

Uitrijden van mest in een Natura 2000-gebied is vergunningplichtig. Er is geen sprake van bestaand gebruik

Casus

Afwijzing van verzoek om handhavend op te treden tegen het zonder vergunning uitrijden of injecteren van mest in een Natura 2000-gebied. Verweerder is van mening dat de handelingen als bestaand gebruik in de zin van de Natuurbeschermingswet 1998 (Nbw 1998) dienen te worden aangemerkt en derhalve niet vergunningplichtig zijn. Appellante meent dat geen sprake is van bestaand gebruik omdat de bemesting is toegenomen en geïntensiveerd.

Rechtsvragen

Is hier sprake van bestaand gebruik? Kunnen de rechtsgevolgen van het besluit in stand blijven?

Uitspraak

Nu het college ter zitting te kennen heeft gegeven dat het zijn standpunt dat het uitrijden van drijfmest bestaand gebruik is, heeft verlaten, is het bestreden besluit niet zorgvuldig voorbereid.

Er is geen aanleiding om te bepalen dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand kunnen blijven, aangezien het uitrijden van mest in een Natura 2000-gebied een activiteit is die de kwaliteit van het gebied kan verslechteren. Voor deze activiteit is een vergunning op grond van de Nbw 1998 nodig.

Het bevoegd gezag kan handhavend optreden. Omdat concreet zicht op legalisatie ontbreekt, is er geen aanleiding om van deze bevoegdheid af te zien.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 18-01-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BV1162

Zaaknummer: 201012793/1/H4

Wetsartikelen: 19d lid 3 Nbw 1998

RECHTSPRAAK

GS Gelderland

Door het tussentijds in werking treden van de Wabo dient een ongewoon voorval te worden gemeld aan een ander bestuursorgaan dan dat daarvoor in de vergunning is aangewezen

Casus

Milieuvergunning voor een inrichting voor het bewerken van meststoffen. In de vergunning is bepaald dat een ongewoon voorval moet worden gemeld bij de provincie. Appellante voert aan dat met de inwerkingtreding van de Wabo het college van burgemeester en wethouders het bevoegd bestuursorgaan is, waardoor de melding niet bij de provincie hoeft te worden gedaan.

Rechtsvraag

Aan wie dient een ongewoon voorval te worden gemeld?

Uitspraak

Het vergunningvoorschrift dat verplicht tot het melden van een ongewoon voorval aan de provincie is in overeenstemming met de ten tijde van het bestreden besluit geldende wettelijke bepalingen. Dat neemt niet weg dat ná het onherroepelijk worden van de vergunning door het in werking treden van de Wabo een ongewoon voorval aan het college van burgemeester en wethouders moet worden gemeld.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 11-01-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BVo588

Zaaknummer: 201011535/1/H4

Wetsartikelen: 17.1 WMB, 1.2 Invoeringswet Wabo en 2.4 Wabo

RECHTSPRAAK

minister van Infrastructuur en Milieu

Tracékeuze in Tracébesluit hoeft niet volledig overeen te stemmen met tracé in milieu-effectrapport. De door de Europese Commissie verleende tijdelijke vrijstelling om te voldoen aan grenswaarden voor luchtkwaliteit is ook van toepassing op wijzigingen van het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit

Casus

Besluit tot vaststelling van de wegbreiding Schiphol-Amsterdam-Almere op grond van de Tracéwet.

Appellanten betogen dat het milieu-effectrapport dat aan het besluit ten grondslag is gelegd ontoereikend is, aangezien het tracé na het opstellen van het milieu-effectrapport ingrijpend is gewijzigd.

Volgens verweerder zijn de wijzigingen van het tracé niet van wezenlijke aard en zijn alle milieugevolgen in het milieu-effectrapport van het gekozen tracé onderzocht.

Verder betogen appellanten dat de door de Europese Commissie (EC) verleende tijdelijke vrijstelling om aan de gestelde grenswaarden voor stikstofdioxide en zwevende deeltjes te voldoen, is gebaseerd op het ontwerp van het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL) en derhalve niet van toepassing is op wijzigingen van het NSL die nadien hebben plaatsgevonden.

Rechtsvragen

1. Is het milieu-effectrapport dat aan het Tracébesluit ten grondslag ligt toereikend nu het gekozen tracé afwijkt van de tracés als beschreven in het milieu-effectrapport?
2. Geldt de tijdelijke vrijstelling van de EC om te voldoen aan de gestelde grenswaarden voor stikstofdioxide en zwevende deeltjes ook voor wijzigingen van het NSL?

Uitspraak

ad 1. Een milieueffect-rapport is zelf geen besluit over een bepaald project, maar bedoeld om relevante milieu-informatie te verzamelen. In procedures als hier in het geding is het niet ongebruikelijk en in beginsel toegestaan om de beschikbare informatie tijdens de procedure aan te vullen. De relevante milieueffecten van de aanpassingen zijn in een aanvulling het milieu-effect rapport voldoende onderzocht.

ad 2. Ten aanzien van de tijdelijke vrijstelling van de EC om te voldoen aan de gestelde grenswaarden voor stikstofdioxide en zwevende deeltjes wordt overwogen dat de mogelijkheid om het NSL aan te passen onderdeel is van de systematiek van de Wet milieubeheer. Nu de vrijstelling is gebaseerd op het NSL waarvan deze systematiek onderdeel uitmaakt, moet worden aanvaard dat de vrijstelling ook betrekking heeft op wijzigingen van het NSL.

Instantie: Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Datum uitspraak: 04-01-2012

Zaaknummer: 201104518/1/R4 en 201111577/1/R4

RECHTSPRAAK

Gedeputeerde Staten Utrecht

Alleen bij wettelijk voorschrift kan worden bepaald met welke dodingsmiddelen in afwijking van de Vogelrichtlijn vogels mogen worden gedood. De nijlgans wordt niet beschermd door de Vogelrichtlijn en mag worden vergast

Casus

Hoger beroep van het college van gedeputeerde staten van de provincie Utrecht tegen een gedeeltelijke vernietiging van haar besluit tot het verlenen van toestemming tot afwijking en het verlenen van ontheffing voor het vangen en doden van ganzen met andere dodingsmiddelen als genoemd in de Flora- en faunawet.

Volgens de rechtbank mag op grond van de Vogelrichtlijn alleen bij wettelijk voorschrift en niet bij beschikking worden afgeweken van bij wettelijk voorschrift aangewezen dodingsmiddelen. Gelet hierop zouden volgens de rechtbank artikel 67 en 68 van de Flora- en faunawet in strijd zijn met de Vogelrichtlijn voor zover deze artikelen van toepassing zijn op vogels die onder de Vogelrichtlijn vallen.

Volgens het college kan ook bij beschikking worden afgeweken van de bij wet voorgeschreven dodingsmiddelen.

Rechtsvragen

1. Kan bij beschikking worden afgeweken van de bij wettelijk voorschrift aangewezen dodingsmiddelen?
2. Wordt de nijlgans door de Vogelrichtlijn beschermd?

Uitspraak

ad 1. De rechtbank heeft niet onderkend dat artikel 67 van de Flora- en faunawet geen grondslag biedt voor het afwijken van de bij wet voorgeschreven dodingsmiddelen voor zover

het vogels betreft die onder de Vogelrichtlijn vallen. In zoverre kan deze bepaling dan ook niet in strijd zijn met de Vogelrichtlijn. Artikel 68 biedt deze mogelijkheid wel. Op grond van de Vogelrichtlijn moeten lidstaten die willen afwijken van de Vogelrichtlijn afwijkende bepalingen opstellen over onder meer dodingsmethoden en een autoriteit aanwijzen die bevoegd is te verklaren af aan de voorwaarden van de afwijkende bepalingen is voldaan. Gelet op de bevoegdheid van de autoriteit kan het niet zo zijn dat een autoriteit beslist dat andere dodingsmiddelen zijn toegestaan die niet in de afwijkende bepalingen zijn genoemd. De afwijkende bepalingen kunnen dus niet de vorm hebben van een beschikking, maar alleen van een wettelijk voorschrift.

ad 2. De Vogelrichtlijn is van toepassing op alle natuurlijk in het wild levende vogelsoorten op het Europese grondgebied van de lidstaten waarop het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) van toepassing is. De Europese Commissie heeft op haar website de lijst gepubliceerd van de vogelsoorten die daartoe worden gerekend. De nijlgans wordt niet in die lijst vermeld, maar in de List of Bird Species Introduced in the European Territory of the Member States with an established breeding population. De wetenschappelijke publicaties die de Faunabescherming in beroep heeft overgelegd bieden geen grond voor het oordeel dat de nijlgans desondanks moet worden aangemerkt als een natuurlijk in het wild levende vogelsoort, aangezien in die publicaties wordt bevestigd dat de huidige aanwezigheid van de nijlgans op het Europese grondgebied van de lidstaten het gevolg is van menselijk handelen. Derhalve heeft de rechtbank de nijlgans ten onrechte aangemerkt als een onder de Vogelrichtlijn vallende vogelsoort.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 04-01-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BVo107

Zaaknummer: 201103334/1/H3

Wetsartikelen: 67 Ffw, 68 Ffw, 72 Ffw, 1 Vogelrichtlijn, 5 Vogelrichtlijn en 9 Vogelrichtlijn

RECHTSPRAAK

Eindhoven, voorbereidingsbesluit

Voorbereidingsbesluit genomen na terinzagelegging ontwerpbestemmingsplan

Casus

Verweerder heeft verzoeker gelast, onder oplegging van een dwangsom, om het gebruik van een terrein niet te wijzigen in parkeerterrein, omdat dit in strijd is met het voorbereidingsbesluit. Verzoekers stellen dat het voorbereidingsbesluit buiten toepassing moet worden gelaten omdat het, in strijd met de systematiek van de Wro, is genomen na de terinzagelegging van het ontwerpbestemmingsplan Bedrijventerrein Eindhoven Airport.

Rechtsvraag

Moet het voorbereidingsbesluit buiten toepassing blijven nu het is genomen na de terinzagelegging van het ontwerpbestemmingsplan?

Uitspraak

Naar het oordeel van de voorzieningenrechter valt niet in te zien waarom een voorbereidingsbesluit met een gebruiksverbod slechts kan worden genomen voorafgaand aan de terinzagelegging van een ontwerpbestemmingsplan. De terinzagelegging van het ontwerpbestemmingsplan kan een soortgelijke voorbereidingsbescherming niet bieden. Deze terinzagelegging heeft slechts tot gevolg dat een aanvraag voor een omgevingsvergunning voor de activiteiten als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid aanhef en onder a en b, van de Wabo dient te worden aangehouden. Door de terinzagelegging van een ontwerpbestemmingsplan kan een wijziging van het gebruik conform het geldende bestemmingsplan niet worden voorkomen. Daarom is de voorzieningenrechter van oordeel dat het niet in strijd is met de systematiek van de Wro en de bedoeling van de wetgever om een voorbereidingsbesluit met een gebruiksverbod te nemen na de terinzagelegging van het ontwerpbestemmingsplan.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 30-12-2011

ECLI: ECLI:NL:RBSHE:2011:BU9737

Zaaknummer: Awb 11/3925 en Awb 11/3917

Wetsartikelen: 3.7 Wro en 2.1 aanhef onder c Wabo

RECHTSPRAAK

Haaren/belanghebbende planschade

Voor de toepasselijkheid van artikel 49a WRO is de datum waarop de planschadeovereenkomst is gesloten, leidend

Casus

Appellant heeft met de burgemeester en wethouders van Haaren op 20 juli 2004 overeenkomst gesloten, waaruit volgt dat appellant de eventuele planschade die voortvloeit uit de vrijstelling voor de bouw van twee woningen, geheel voor zijn rekening neemt. Op 22 juni 2005 is artikel 49a WRO in werking getreden, op grond waarvan appellant zegt belanghebbende te zijn bij de toekenning van planschade van 30 juni 2009.

Rechtsvraag

Is appellant op grond van de op 20 juli 2004 gesloten planschadeovereenkomst belanghebbende bij de besluiten tot toekenning van planschade van 30 juni 2009?

Uitspraak

Voor de toepasselijkheid van artikel 49a van de WRO is niet de datum van de aanvragen om een planschadevergoeding of de datum waarop de vrijstelling is verleend, maar de datum waarop de planschadeovereenkomst is gesloten, leidend. Appellant is geen belanghebbende.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 21-12-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BU8856

Zaaknummer: 201105289/1/H2

Wetsartikelen: 49a WRO

RECHTSPRAAK

Veenendaal

Ter invulling van het begrip geluidshinder in de APV dient een normering te worden gekozen die bruikbaar is en recht doet aan de omstandigheden van het geval. Gelet hierop prevaleert het normeringskader van de Handreiking boven dat van het Activiteitenbesluit

Casus

Afwijzing verzoek omwonende om handhavend op te treden tegen geluidsoverlast vanwege het gebruik van een voetbalkooi. De geluidsoverlast bestaat volgens verzoeker uit stemgeluid en het geluid van de bal op het moment dat die tegen hekwerk of doelpalen wordt geschopt. Uit akoestisch onderzoek is gebleken dat door deze geluiden zeer hoge piekniveaus worden veroorzaakt. In de hier van toepassing zijnde APV die het verrichten van geluidshinder veroorzakende handelingen verbiedt, zijn geen normen opgenomen voor piekgeluidsniveaus. Verweerder heeft in dat verband aansluiting gezocht bij het normeringskader van het Activiteitenbesluit. In het Activiteitenbesluit worden het stemgeluid en sportgeluiden uitgezonderd van toetsing aan de normen voor piekgeluiden, voor zover het gaat om (met de voetbalkooi vergelijkbare) activiteiten op sportvelden.

Rechtsvraag

Heeft verweerder ter invulling van het begrip geluidshinder in de APV aansluiting kunnen zoeken bij het normeringskader van het Activiteitenbesluit?

Uitspraak

Bij de beoordeling of sprake is van geluidshinder als bedoeld in de APV komt verweerder beoordelingsvrijheid toe. Die beoordeling dient marginaal door de rechter te worden getoetst. Dit ontslaat verweerder niet van de verplichting om ter invulling van het begrip geluidshinder een normering te kiezen die bruikbaar is en recht doet aan de omstandigheden van het geval.

Voor de geluidsnormen kan aansluiting worden gezocht bij zowel de Handreiking industrielawaai en vergunningverlening als het Activiteitenbesluit. De Handreiking biedt als normeringskader voldoende bescherming tegen geluidshinder waarbij tevens rekening wordt gehouden met de aard van de woonomgeving. Het Activiteitenbesluit is daarentegen, vanwege de vele uitzonderingen, feitelijk niet geschikt om de mate van hinder vanwege het gebruik van de voetbalkooi te beoordelen. Nu juist de pieken van het stemgeluid en het geluid van de voetbal tegen het hek en de doelen bepalend zijn voor de optredende geluidsoverlast is de conclusie dat in dit geval de Handreiking het meest geschikte kader is voor de beoordeling van de geluidshinder. Daarom heeft verweerder ter invulling van het begrip geluidshinder in de APV niet in redelijkheid aansluiting kunnen zoeken bij de normering in het Activiteitenbesluit. Dit heeft immers tot gevolg dat met pieken vanwege stemgeluid en sportgeluiden in het geheel geen rekening mag worden gehouden.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 15-12-2011

ECLI: ECLI:NL:RBUTR:2011:BV1288

Zaaknummer: SBR 11/2552

Wetsartikelen: 4.6 APV Veenendaal, 2.18 lid 1 onder b Activiteitenbesluit en 2.18 lid 3 onder b Activiteitenbesluit

RECHTSPRAAK

GS Drenthe

Inrichting voor het verwerken van dierlijke bijproducten: er is geen sprake van één inrichting omdat zeggenschap of andere organisatorische bindingen met naastgelegen bedrijf ontbreken. Het verwerken van dierlijke bijproducten is MER-beoordelingsplichtig

Casus

Verlening van een milieuvergunning voor het oprichten en in werking hebben van een inrichting voor het verwerken van dierlijke bijproducten die vrijkomen bij het slachten van pluimvee.

Volgens appellanten is ten onrechte een oprichtingsvergunning verleend. Aangezien sprake is van technische en functionele bindingen met het naastgelegen bedrijf – vanwege een afvalwaterzuiveringsinstallatie en afvalverbrandingsoven – had een revisievergunning voor één inrichting moeten worden verleend. Bovendien is volgens appellanten sprake van een MER-beoordelingsplicht aangezien het een inrichting betreft bestemd voor de destructie van dieren.

Volgens verweerder is geen sprake van één inrichting in de zin van de Wet milieubeheer. Verweerder erkent technische bindingen, maar is van mening dat functionele en organisatorische bindingen ontbreken. Verder is verweerder van mening dat de aangevraagde activiteiten niet MER-beoordelingsplichtig zijn, omdat geen sprake is van een inrichting voor destructie van dieren, aangezien er alleen ‘laag-risico-materiaal’ wordt verwerkt.

Rechtsvragen

1. Kan de inrichting samen met het naastgelegen bedrijf worden aangemerkt als één inrichting in de zin van de Wet milieubeheer?
2. Is een MER-beoordeling vereist voor de verwerking van dierlijke bijproducten voor zover het alleen ‘laag-risico-materiaal’ betreft?

Uitspraak

1. Verweerder heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat de installatie van de inrichting en de installatie van het naastgelegen bedrijf niet zijn aan te merken als één inrichting als bedoeld in de Wet milieubeheer. Hoewel de installaties in elkaars nabijheid liggen en er sprake is van technische bindingen (in dit geval het leveren van energie uit een afvalverbrandingsoven en de afvoer van afvalwater via een zuiveringsinstallatie), is er geen sprake van zeggenschap in de bedrijfsvoering of andere organisatorische bindingen.
2. Het verwerken van dierlijke bijproducten, uitsluitend bestaande uit zogenaamd laag-risico-materiaal, is mer-beoordelingsplichting. Uit de nota van toelichting bij het Besluit m.e.r. volgt dat in alle gevallen MER-beoordelingsplicht gerechtvaardigd is als een inrichting bestemd voor de destructie van dieren belangrijke stankoverlast veroorzaakt. Niet is gebleken dat het onderscheid tussen hoog-risico-materiaal en laag-risico-materiaal daarbij van belang is. Voor de uitleg van het begrip 'inrichting bestemd voor de destructie van dieren' kan derhalve aansluiting worden gezocht bij categorie 8.1, aanhef en onder e van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (IVB) waarin wordt verwezen naar artikel 5 van de Destructiewet. Een inrichting waar laag-risico-materiaal wordt verwerkt, valt onder artikel 5 van de Destructiewet. Het besluit dient te worden vernietigd. Nu verweerder alsnog heeft aangetoond dat het maken van een milieueffectrapportage niet noodzakelijk is, kunnen de rechtsgevolgen van het besluit in stand blijven.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 14-12-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BU7874

Zaaknummer: 201006895/1/M1

Wetsartikelen: 1.1 lid 4 WMB, 7.2 lid 1 WMB, 2 lid 2 Besluit MER 1994 en categorie 8.1 aanhef en onder e IVB

RECHTSPRAAK

Maasdonk/planschade

Onbestemde angst van toekomstige kopers voor vermeende gezondheidsrisico's speelt geen rol in de planologische vergelijking

Casus

Appellanten hebben een verzoek tot vergoeding van planschade ingediend. Door hen geleden door een vrijstelling voor het plaatsen van een antennemast met UMTS-antenne-installatie.

Rechtsvraag

Had het college de gezondheidsrisico's van een UMTS-antenne-installatie bij de planologische vergelijking moeten betrekken?

Uitspraak

Onbestemde angst van toekomstige kopers voor vermeende gezondheidsrisico's die worden toegerekend aan zendmasten speelt, zoals de rechtbank terecht heeft overwogen, geen rol in de planologische vergelijking. De rechtbank is dan ook terecht tot het oordeel gekomen dat het college de gestelde gezondheidsrisico's buiten beschouwing mocht laten.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 30-11-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BU6314

Zaaknummer: 201102181/1/H2

Wetsartikelen: 49 WRO